

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
OPĆINSKI SUD U LJUBUŠKOM
Broj: 63 0 P 025331 15 P
Ljubuški, 12.5.2016. godine

Općinski sud u Ljubuškom, sudac ....., postupajući u pravnoj stvari tužitelja .....
....., ...b.b., općina ....., kojeg zastupa punomoćnik ....., odvjetnik iz ..... protiv
tuženika....., kojeg ....., kojeg zastupa punomoćnik ....., odvjetnik iz ....., radi
naknade štete, vrijednost spora: 5.907,00 KM, nakon zaključene javne i glavne rasprave dana
11.4.2016. godine u nazočnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, donio
je dana 12.5.2016. godine sljedeću

P R E S U D U

- I. Odbija se tužbeni zahtjev** kojim tužitelj od tuženika potražuje da mu popravi nanesenu štetu na vozilu na način da mu isplati 5.252,98 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 29.11.2014. godine kao dana nastanka štete pa do isplate, uz troškove postupka, sve u roku od 30 dana.

- II.** Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi troškove postupka u iznosu od 2.279,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 12.5.2016. godine kao dana presuđenja pa do isplate, u roku od 30 dana.

O b r a z l o ž e n j e

U tužbi od 21.1.2015. godine tužitelj navodi da se dana 29.11.2014. godine u mjestu ....., općina .....dogodila prometna nezgoda koju je prouzročio .... upravljaajući osobnim vozilom marke ....., reg. oznake i broja ....., osiguranim od AO kod tuženika te da se njegova krivnja ogleda u činjenici da je kritične prigode na dionici ....., u mjestu ....., vozilom prešao na prometnu traku namijenjenu za kretanje vozila iz suprotnog smjera i uslijed toga prednjim dijelom svoga vozila ostvario kontakt s bočnom lijevom stranom tužiteljevog vozila marke ....., reg. oznake i broja ....., a koje vozilo se uredno kretalo svojom desnom stranom. Dalje se navodi da su sudionici odmah po štetnom događaju razmijenili izvješće o prometnoj nezgodi i prijavili štetu kod ..... d.d., a čiji su djelatnici prilikom snimanja štete ustanovili da su oštećenja na vozilima logična po svim parametrima. Tužitelj potražuje štetu na svom vozilu u iznosu od 5.907,00 KM, navodeći da je zbog definiranog obima štete i karakteristika samog vozila nastupila totalna šteta, uz zakonsku zateznu kamatu počevši od 29.11.2014. godine pa do isplate, kao i troškove postupka.

Tijekom postupka tužitelj je ostao kod tužbe, a nakon provedenog strojarskog vještačenja smanjio je tužbeni zahtjev u odnosu na glavnu tražbinu na iznos od 5.252,98 KM, dok je u ostalom dijelu tužbeni zahtjev neizmijenjen.

U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti osporava pravni osnov potraživanja iz tužbenog zahtjeva. Navodi da tužitelj nije osigurao dokumentaciju potrebnu za rješavanje odštetnog zahtjeva preko europskog izvješća, da nije dostavio odštetni zahtjev koji sadrži dokaz da su sudionici prijavili prometnu nezgodu nadležnoj policijskoj upravi, niti dokaz da su fotografirali lice mjesta nezgode. Nadalje ističe da uz tužbeni zahtjev nije dostavljen niti jedan materijalni dokaz na osnovu kojeg bi se moglo utvrditi je li se zaista dogodila prometna nezgoda i kakve su okolnosti pod kojima se ista dogodila kao i koji su propusti sudionika, tako da ne postoji skica lica mjesta, fotodokumenacija s mjesta nezgode i izjave sudionika i svjedoka nezgode, pa nije moguće utvrditi okolnosti nastanka nezgode. Tuženik ističe da se obraćao punomoćniku tužitelja sa zahtjevom da se dostavi dokumentacija kojom bi se moglo utvrditi je li se zaista i dogodila prometna nezgoda, te okolnosti pod kojima se ista dogodila i propuste sudionika. Tuženik osporava i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva.

Tuženik tijekom postupka ostaje kod odgovora na tužbu. Ističe da je s obzirom na visinu postavljenog tužbenog zahtjeva očito da se radi o totalnoj šteti, zatim da tuženik nije u ravnopravnom položaju jer ne postoji skica lica mjesta niti službeni policijski zapisnik, a niti zakon dozvoljava da se ovako postavljena visina štete u odnosu na stvarnu vrijednost vozila naplaćuje putem europskog izvješća. Ističe i da određena oštećenja na vozilima nisu geometrijski kompatibilna sa nastalom štetom.

Na glavnoj raspravi provedeni su sljedeći dokazi: uvid i čitanje u Službenu bilješku PU ..... od 1.12.2014. godine, Izvješće o prometnoj nezgodi od 29.11.2014. godine, preslik osobne karte i vozačke dozvole za ....., prijava i zahtjev za naknadu štete iz AO s izjavom ....., prijava štete od AO s izjavom ....., izvid štete za vozilo tužitelja marke ..... od 2.12.2014. godine; saslušan je tužitelj kao parnična stranka; saslušani su svjedoci ..... i .....; provedeno je prometno i strojarsko vještačenje po vještacima ..... i .....

Među parničnim strankama je sporan nastanak prometne nezgode na način naveden u tužbi, a sporna je i visina tužbenog zahtjeva.

Uvidom u službenu bilješku PU ..... od 1.12.2014. godine razvidno je da je ista sačinjena na okolnosti prometne nezgode koja se dogodila dana 29.11.2014. godine u 10.30 sati u mjestu ..... U bilješci je navedeno da se dana 1.12.2014. godine u 11.30 sati u PU ..... nepozvani pristupili ..... i ..... koji su izjavili da su dana 29.11.2014. godine oko 10.30 sati u mjestu ..... sudjelovali u prometnoj nezgodi u kojoj je nastupila manja materijalna šteta, te da su se dogovorili nastalu štetu riješiti putem europskog izvješća, a da su u nezgodi sudjelovali ....., koji je upravljao vozilom marke ..... reg. oznaka ....., vlasništvo ....., vozilo osigurano kod AO kod .....osiguranja d.d., te ..... koji je upravljao vozilom marke ....., njegovo vlasništvo, osigurano od AO kod ..... osiguranje d.d.

Uvidom u Izvješće o prometnoj nezgodi od 29.11.2014. godine sud je ustanovio da su isti sačinili ..... i ..... U obrascu europskog izvješća su popunjena mjesta u kojima je navedeno vrijeme nezgode: 29.11.2014. godine u 10.30 sati, da se nezgoda dogodila u mjestu ..... općina ....., da nije bilo ozlijeđenih osoba, da je ..... upravljao vozilom ..... reg. oznaka ....., osigurano kod .....osiguranja d.d., da je drugo vozilo vlasništvo ..... kojim je upravljao ..... i to vozilo ....., reg. oznaka ..... U samom izvješću je razvidno da sastavljači nisu označili mjesta prvotnog udara na vozilima, niti su popisali vidljiva oštećenja na vozilima, kao što nisu stavili niti pisane primjedbe.

Tužitelj u svom iskazu na glavnoj raspravi navodi da se svojim vozilom kretao iz smjera ..... ka ..... svojom desnom stranom, da je u jednom trenutku uočio da mu se približava vozilo iz suprotnog smjera velikom brzinom, da već u sljedećem trenutku se isto približilo i ostvarilo kontakt sa lijevom stranom njegovog vozila, točnije njegovim lijevim retrovizorom, a zatim se svom silinom udarca zabio u zadnji lijevi kotač njegovog vozila nakon čega se njegovo vozilo okrenulo a vozač drugog vozila je nastavio dalje sa oštećenim vozilom svojim smjerom te da to vozilo kasnije na tom mjestu nije vidio. Navodi da je nakon okretanja na cesti prislonio vozilo na desni rub prometnice sklonivši ga sa puta, da je izišao iz vozila, da su prišli ljudi koji su tu bili očevici, te da se nakon nekih deset minuta pojavio vozač vozila ..... koji je došao pješice. Navodi da je u tom trenutku bio malo ošamućen, a da ga je vozač ..... zamolio da ne zove policiju iako su susjedi, očevici koji žive uz cestu, zvali policiju. Navodi da se on složio da ne zovu policiju smatrajući da za to nema potrebe jer nije velika materijalna šteta i da se to može riješiti putem europskog izvješća. Navodi da su naknadno otišli u njegovo osiguranje, ... osiguranje, gdje su ih uputili ka ..... osiguranju nakon čega su utvrdili kako u bližoj okolini nema ispostave Zovko osiguranja, odnosno da je barem on to mislio, pa su to ostavili sljedeći radni dan. Ističe da su se dogovorili da će otići na policiju dati izjavu, a što su i uradili sljedećeg radnog dana, tj. u ponedjeljak u jutarnjim satima kada su dali izjavu službujućem policajcu. Navodi da se naknadno čuo sa zaposlenicima ..... osiguranja koje je upoznao sa događajem i pozvao ih da pošalju svog fotografa da fotografiraju vozila. Navodi da se njihov fotograf ubrzo pojavio te da je na njegov nagovor otišao u radionicu gdje je bilo njegovo vozilo i u drugu radionicu gdje je bilo vozilo ..... Ističe da je nakon toga predao slučaj svome odvjetniku. Navodi da mu fotografije što su ih slikali iz ..... osiguranja nisu dostavljene. Navodi da je prve fotografije sačinio sa svojim mobitelom, da je fotograf ..... osiguranja fotografirao njegovo vozilo jedan ili dva dana nakon nezgode, ali da nije siguran je li isti fotografirao vozilo J..... Ističe da je osobno sačinio nekoliko fotografija vozila ..... jer je znao u kojoj je bio radionici, te da je istom oštećen lijevi retrovizor, lijevi kotač (pukla je felga) i da su otpali plastični dijelovi po cesti koji su naknadno kupljeni. Tužitelj precizira da su policiju pozvali susjedi iz okolnih kuća nakon 10 do 15 minuta, ali da je on nakon razgovora sa vozačem vozila ..... odustao od poziva, iako je policija bila na liniji, jer ga je vozač vozila ..... zamolio da ne zove policiju zbog mogućih kazni, i da se to može riješiti putem europskog izvješća, što je za njega u tom trenutku bilo prihvatljivo. Navodi da je njegovo vozilo bilo jedva pokretno.

Svjedok ..... je na glavnoj raspravi naveo da je on vršio fotografiranje oštećenja oba vozila, te da je sačinio izvid štete za vozilo ..... br. 05/12 2014 2014. Navodi da je radio popis oštećenja. Navodi da je u razgovoru sa ..... saznao da bi prijava trebala ići na europsko izvješće, ali da su oba vozila takoreći nepokretna, a praksa europskog izvješća je da se isto radi

kada su oba vozila u pokretnom stanju. Navodi da s obzirom na to, te činjenicu da bi procjenu na vozilu ..... trebao raditi ..... osiguranje, predložio je ..... da sačine fotografije njegovog vozila i mjesto nezgode. Navodi da se vozilo tužitelja nalazilo u auto servisu u ..... udaljenom od mjesta nezgode za oko 500 m, te da se nakon sačinjavanja fotodokumentacije tog vozila sačinili i jedno dvadesetak fotografija zavoja kojim je išlo vozilo ..... i stranu sa koje je išlo vozilo ....., a poslije su saznali da je vozilo ..... u servisu kod ....., gdje je on napravio nekoliko fotografija tog vozila. Ističe da je kontaktirao procjenitelja ..... osiguranje, te da je isti izjavio da oni ne žele slikati nijedno vozilo i da to nastave raditi u ..... osiguranju, da oni naprave europsko izvješće, izvid štete i fotografije dostave ..... osiguranju. Navodi da je prilikom fotografiranja uočio da je skinuta originalna aluminijska felga na vozilu ..... i da je na njemu bila rezervna. Po njemu su oštećenja na vozilima, usporedbom na oba vozila, logična i navodi da je njegov zaključak da je vjerojatno da su ta dva vozila bila u kontaktu. Napominje da prilikom fotografiranja vozila ..... nije imao kvalitetniji kadar jer je to radio isključivo na zahtjev tužitelja.

Svjedok ..... je na glavnoj raspravi istaknuo da je sa svojim vozilom marke ..... dana 29.11.2014. godine sudjelovao u nezgodi koja se dogodila u mjestu L..... kod sportskog centra, da se nezgoda dogodila prije podne, da je bio vlažan kolnik, da je njegovo vozilo oštećeno u prednjem lijevom dijelu: blatobran, felga i prednji branik kao i retrovizor. Navodi da mu je felga udarena prema unutra i odlomio je se jedan komad te da njegovo vozilo prije te nezgode nije bilo oštećeno. Navodi da policija nije obavještena jer su se oni orijentirali na europsko izvješće, a po dogovoru nisu zvali policiju. Ističe da su došli u ..... osiguranje gdje je napravljen zapisnik i predano izvješće te da je slikano vozilo tužitelja a njegovo vozilo je bilo preko puta ..... osiguranja kod automehaničara ..... Navodi da je njegovo vozilo zaustavljeno nekih 100 metara od mjesta nezgode jer mu je pukla guma i felga, pa dok je stao prošlo je vremena. Navodi da se vratio do mjesta nezgode gdje je osim tužitelja bilo još nekoliko ljudi koji su vidjeli udes. Navodi da povodom te nezgode nije prijavljivao štetu niti tražio naknadu. Ističe da su sačinili europsko izvješće u prostorijama ..... osiguranja, a da ne zna zašto nisu naveli koja su vidljiva oštećenja na vozilu. Precizira da kada se njegovo vozilo zaustavilo, ostavio ga je na tom mjestu gdje je stalo do večeri a zbog gume i felge. Navodi da je gumu promijenio u mehaničarskoj radnji, ali da se ne sjeća tko je „došlepao“ njegovo vozilo koje nije bilo u voznom stanju zbog oštećenja kotača. Navodi da je on isključivo kriv za nezgodu i da mu tužitelj nije ništa nudio, već mu je izišao u susret s europskim izvješćem s obzirom da je bila nedjelja i da se ne zove policija.

Uvidom u prijavu i zahtjev za naknadu štete iz AO utvrđeno je da je tužitelj dana 1.12.2014. godine prijavio štetu na svome vozilu svome osiguranju ..... osiguranje d.d. sa navođenjem kratkog opisa prometne nezgode, a uvidom u prijavu štete od odgovornosti razvidno je da je i tuženik kod istog osiguranja podnio prijavu sa navodima o nezgodi kao i skicom same nezgode.

U ovom postupku je provedeno prometno i strojarsko vještačenje koji su sačinili svoj nalaz i mišljenje na osnovu dinamike odvijanja prometne nezgode sa posebnim naglaskom na očitovanje u pogledu međusobne kompatibilnosti prikazanih oštećenja na vozilima te kompatibilnosti oštećenja sa ponuđenom dinamikom odvijanja prometne nezgode prema iskazima sudionika i dokumentaciji u spisu.

Vještak prometne struke Halil Čolić, koji je sa sudskom komisijom dana 4.11.2015. godine izišao na lice mjesta prometne nezgode i naloženo mu je da sačini nalaz i mišljenje, podneskom od 16.11.2015. godine obavijestio je sud da, prilikom pregleda kompletnog spisa, zajedno sa strojarskim vještakom Jurajom Petrićem utvrdio je da se ne navode svi parametri potrebni za izradu prometnog i strojarskog vještačenja jer su nužne izjave stručnog procjenitelja koji je vršio pregled predmetnih vozila, zatim da je potrebna originalna fotodokumentacija kompletnog vozila marke ..... na kojoj se mogu vidjeti sva oštećenja njegove lijeve strane, da je potrebna kompletna fotodokumentacija oštećenog kotača vozila ....., da je potrebno utvrditi točne visine prednjeg lijevog dijela vozila ..... i zadnjeg lijevog dijela vozila ....., podaci o tome kojim su točno dijelovima vozila ..... i ..... ostvarili kontakt, odnosno u koji je točno dio vozila ..... udarilo vozilo ....., i pri tome oštetilo blatobran prednji lijevi (u većem stupnju ulupljen), kojim je točno dijelom vozilo ..... „otkinulo“ retrovizor lijevi od vozila ....., kojim je točno dijelom vozila ..... „slomilo“ naplatak zadnji lijevi vozila ..... i deformiralo nosač stražnje osovine, u kojem se smjeru strugotine i brisotine pružaju na blatobranu prednjem lijevom vozila ....., zatim je li oštećenje blatobrana prednjeg lijevog vozila ..... nastalo od udara sprijeda ili od udara straga obratiti pozornost na ulaz i izlaz oštećenja).

Nakon saslušanja procjenitelja svjedoka ..... i dostave kvalitetnijih fotografija pohranjenih na CD-u vještak prometne struke je u svom nalazu ustanovio sljedeće: da se nezgoda dogodila na lokalnom putu gdje je kolnik izgrađen od asfalta i širine je 6 m podijeljen je punom razdjelnom linijom na dvije jednake kolničke trake za odvijanje prometa u oba smjera, da je izlaskom na lice mjesta dana 4.11.2015. godine utvrđeno da se nezgoda dogodila na pravcu gdje je bila dobra preglednost. Navodi se da su na tužiteljevom vozilu oštećeni: lijevi retrovizor, lijeva bočna strana, zadnji lijevi blatobran i zadnji lijevi kotač, a na vozilu marke ..... su oštećeni: prednji branik u lijevom dijelu, prednji lijevi blatobran i prednji lijevi kotač. Vještak navodi da analizom fotodokumentacije na mjestu nezgode nisu vidljivi nikakvi tragovi, osim vidljivih tragovi rovanja pored desnog ruba kolnika na zemljanom proširenju gledano iz smjera ....., a da položaj vozila poslije nezgode nije konstatiran. Vještak navodi da nije moguće odrediti brzine kretanja vozila, ali da se analizom nastalih oštećenja na vozilima cijeni minimalna brzina i za jedno i za drugo vozilo u kritičnoj fazi od oko 50 km/h.

Vještak prometne struke navodi da se na osnovu skice lica mjesta, fotodokumentacije, kao i opisanih oštećenja na vozilima može zaključiti da je do kontakta između vozila moglo doći prednjom lijevom stranom vozila ..... sa lijevom stranom vozila ....., ali da se oštećenja prednjeg lijevog blatobrana vozila ..... ne mogu dovesti u vezu sa oštećenjima prikaznim na vozilu marke ....., pa ako se može dokazati sa kojim je dijelom vozila marke ..... moglo prouzročiti nastala oštećenja na prednjem lijevom blatobranu vozila marke ....., onda se može reći da je došlo do nezgode između ova dva vozila. Dalje navodi da se na priloženim fotografijama ne mogu uočiti oštećenja nastala na vozilu marke ..... u fazi kontakta sa prednjim lijevim blatobranom vozila marke ....., jer prema izjavi procjenitelja kontakt prednjeg lijevog blatobrana vozila marke ..... ostvaren je sa zadnjim lijevim vratima (došlo je do češanja vrata) vozila ....., zatim kontakt retrovizora oba vozila, a potom struganje po vozilu marke ....., te udar u stražnji lijevi kotač, bočnu stranicu i oblogu branika istog vozila. Usporedbom predmetnih oštećenja, prednjeg lijevog blatobrana vozila marke ..... i zadnjih

lijevih vrata vozila marke ..... vještak zaključuje da su ista podudarna po visini, ali intenzitet oštećenja prednjeg lijevog blatobrana i zadnjih lijevih vrata nije srazmjeran, odnosno vidi se veći stupanj na prednjem lijevom blatobranu u odnosu na zadnja lijeva vrata sa napomenom da oštećenja kotača stražnjeg lijevog, bočne stranice i obloge branika na vozilu marke ..... nisu podudarna po visini sa blatobranom prednjim lijevim vozila marke ..... Vještak ističe da s obzirom na dostavljenu fotodokumentaciju ne može detaljno vidjeti oštećenje retrovizora vozila ....., niti je moguće vršiti usporedbu intenziteta, te da nije moguće vršiti usporedbu intenziteta oštećenja kotača s obzirom da je prema izjavi kotač prednji lijevi marke ..... zamijenjen. Vještak zaključuje u svom pisanom nalazu da prikazana oštećenja na fotografijama iskazuju veliki stupanj razlika u deformacijama, te da priložena fotodokumentacija ne potvrđuje opis nezgode kako navodi tužitelj i procjenitelj .....

Vještak strojarske struke u svom nalazu i mišljenju na temelju izvida štete je procijenio štetu na vozilu tužitelja u ukupnom iznosu od 5.252,98 KM, cijeneći da je šteta na vozilu djelomična. Na nalaz i mišljenje vještaka strojarske struke u pogledu visine štete na vozilu tužitelja stranke nisu imale primjedbi.

Na glavnoj raspravi vještak prometne struke je ostao kod svog pisanog nalaza i mišljenja, te je istaknuo da je nakon detaljnijeg uvida u fotografiju vozila ..... vidljivo da je staklo na istom puklo, ali da se s druge strane stakla na retrovizoru ne mogu uočiti bilo kakva oštećenja jer bi nakon kontakta moralo ostati oštećenje i na kućištu odnosno neki trag da je došlo do kontakta, ali što on na temelju dokumentacije bezrezervno ne može tvrditi. Vještak je ostao kod svoje tvrdnje da se oštećenja na ..... i to na njegovom prednjem lijevom blatobranu različitog intenziteta u odnosu sa intenzitetom oštećenja nastalih na vozilu ....., jer su ta oštećenja na prednjem lijevom dijelu ..... ulupljena prema unutrašnjosti vozila i ista se ne mogu povezati sa nastalim oštećenjima na zadnjem lijevom blatobranu vozila marke .....

Punomoćnik tužitelja je prigovorio nalazu i mišljenju te je predložio da se izvrši dopuna prometno tehničkog vještačenja u pogledu pitanja adekvatnosti ili neadekvatnosti intenziteta oštećenja, te da se eventualno to vještačenje povjeri drugoj osobi ukoliko vještaci smatraju da ne mogu izvršiti dopunu. Prijedlog punomoćnika tužitelja za dopunom, odnosno određivanjem drugog vještaka za prometno vještačenje sud je odbio iz razloga što iz pismenog dijela nalaza i mišljenja, a i iz usmenih obrazloženja nije zaključeno da je nalaz i mišljenje nejasan, nepotpun ili proturiječan samom sebi ili izvedenim dokazima (čl. 155. st.2. Zakona o parničnom postupku FBiH, u daljnjem tekstu: ZPP).

Sud cijeni da su vještaci, a prvenstveno vještak prometne struke, sačinili svoje nalaze i mišljenja te argumentirano i stručno odgovorili na sve primjedbe i pitanja punomoćnika tužitelja, te da nije bilo mjesta usvajanju prijedloga za dopunom odnosno određivanjem drugog vještaka.

Odredbom čl. 8. ZPP-a propisano je koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud na temelju slobodne ocjene dokaza. Sud će savjesno i pozorno ocijeniti svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno.

Odredbom čl. 123. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna dokazati činjenice na kojima temelji svoj zahtjev (st.1.), a da će sud slobodnom ocjenom dokaza utvrditi činjenice na temelju kojih će donijeti odluku (st.2.).

Odredbom čl. 126. ZPP-a je propisano da ako sud na temelju ocjene izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi koju činjenicu o postojanju te činjenice zaključiti će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Cijeneći utvrđene činjenice iz provedenih dokaza u skladu sa naprijed navedenim zakonskim odredbama, ovaj sud nalazi da u izvedenim dokazima nema dovoljan oslonac za zaključak da je nezgoda nastala na način kako je opisuje tužitelj, odnosno da su u istoj nezgodi sudjelovala vozila kako je to navedeno u tužbi.

Premda su tužitelj i tuženi u svojim iskazima iznosili tvrdnje koje se bitno podudaraju u pogledu nastanka prometne nezgode kako je to navedeno u tužbi, njihovim iskazima sud ne može pokloniti vjeru iz sljedećih razloga.

Prije svega, cijeneći u ovom postupku utvrđenu visinu štete na vozilu tužitelja od strane vještaka strojarske struke, a koja iznosi 5.252,98 KM, zatim stupanj oštećenja na oba vozila (praktičnu nepokretnost oba vozila) koji ukazuje na snažan udar, njihovu određenu luksuznost, sud drži da je krajnje nelogično i nerazumljivo da vozači vozila nisu pozvali djelatnike policije radi sačinjavanja zapisnika o prometnoj nezgodi, gdje bi se na objektivnan način mogli prikupiti dokazi i tragovi o nezgodi bitni za kasnije dokazivanje krivnje za nezgodu i mogućnosti eventualne naplate štete, već je sačinjeno europsko izvješće u kojem nisu naznačeni niti oštećeni dijelovi na vozilima, a policija je obaviještena tek dva dana nakon nezgode. Dakle, policija nije pozvana na lice mjesta sukladno čl. 158. Zakona o sigurnosti prometa na cestama u BiH, iako je razvidno da je u pitanju veća materijalna šteta na vozilima.

Uzimajući u obzir veliku štetu na oba vozila te nedostatak objektivnih materijalnih dokaza, sud iskaze tužitelja i svjedoka ..... ne može uzeti kao objektivne, istinite i nepristrane same po sebi. Njihove iskaze je, u situaciji kada tuženik osporava u tužbi opisani tijekom nezgode, nužno ojačati objektivnijim dokaznim sredstvima kojima bi se na pouzdan način moglo zaključiti tko su sudionici nezgode, koja vozila su sudjelovala u nezgodi, gdje se dogodila nezgoda te kompatibilnost (spojivost) oštećenja na vozilima po visini i intenzitetu. Takav odgovor po prirodi spora je mogao dati isključivo sudski vještak iz oblasti prometne struke koji bi prvenstveno na temelju fotografija, koristeći znanstvena dostignuća i iskustva u svojoj oblasti, mogao učiniti pouzdanim njihove navode na način da utvrdi kompatibilnost oštećenja na oba vozila.

Cijeneći iskaz svjedoka ....., za kojeg je utvrđeno da radi kao ovlaštenu procjenitelj ..... osiguranja, a koji je mišljenja da se nezgoda između vozila dogodila, da su oštećenja logična i kompatibilna, sud mu ne može pokloniti vjeru jer se radi o svjedoku u ovom predmetu čije se mišljenje sa stručnog aspekta ne može cijeliti kao da je u pitanju vještak koji je određen u ovom predmetu, jer je isti davao iskaz s pozicije svjedoka koja nosi manju odgovornost. S obzirom da je tužiteljevo vozilo osigurano u osiguravajućem društvu u kojem radi svjedok, a zahtjev nije usmjeren prema njegovom društvu, sud ga drži i pristranim jer je i sam izjavio da je pored

sačinjavanja izvida štete za vozilo tužitelja, što mu je i dužnost, vršio i fotografiranje drugog vozila čineći na taj način tužitelju uslugu pa njegovo mišljenje može biti samo konzultativnog karaktera za tužitelja.

Kako je vještak prometne struke jasno i argumentirano istaknuo da su oštećenja na vozilima različita po intenzitetu, a u koji zaključak ovaj sud nema razloga sumnjati jer uvidom u fotografije koje prikazuju oštećenja na oba vozila razvidan je različit intenzitet (str 6 i 7 pisanog nalaza i mišljenja vještaka prometne struke), stoga ovaj sud cijeni da tužitelj, na kojeg pada teret dokazivanja, nije dokazao da je štetni događaj iz kojeg bi proistekla odgovornost tuženika nastao na način na koji navodi u tužbi, jer nije pouzdano utvrđeno da je do štete na vozilu tužitelja došlo uslijed sudara s vozilom marke ..... osiguranim kod tuženika, stoga je odlučeno kao u izreci pod I.

Troškove parničnog postupka sud je dosudio tuženiku u skladu sa čl. 386. st.1. i čl. 387. ZPP-a i važećom OT, te je istom priznao na ime pristupa na pripremno ročište od 2.9.2015. godine iznos od 360,00 KM, za pristup na očevid dana 4.11.2015.godine iznos od 270,00 KM, za zastupanje na glavnoj raspravi od dana 10.12.2015. godine iznos od 360,00 KM, za zastupanje odvjetnika na nastavcima glavnih rasprava od 2.3.2016. godine i 11.4.2016. godine iznose od po 180,00 KM, što ukupno iznosi 1.350,00 KM uvećano za 17% PDV (229,50 KM) što ukupno na odvjetničke troškove iznosi 1.579,50 KM, zatim materijalne troškove prijevoza na relaciji Mostar-Ljubuški-Mostar (5 x) iznos od 250,00 KM, te za naknadu po odsustvu odvjetnika iz ureda iznos od 450,00 KM (ukupno 7,5 sati), što sveukupno iznosi 2.279,50 KM, pa je odlučeno kao u izreci pod II.

Na troškove postupka tuženiku su dosuđene zakonske zatezne kamate počevši od 12.5.2016. godine kao dana presuđenja, a temeljem čl. 277. Zakona o obveznim odnosima i čl. 28. st. 2. Zakona o ovršnom postupku.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude stranke mogu se izjaviti žalba u roku od 30 dana od donošenja iste za tj. od 12.5.2016. godine, za tužitelja, dok za tuženika taj rok počinje teći od dana dostave njegovom punomoćniku, Županijskom sud Široki Brijeg.

Sudac

.....